

WETTEN, DECRETEN EN VERORDENINGEN

MINISTERIE VAN FINANCIËN

N. 84 — 397

8 FEBRUARI 1984. — Koninklijk besluit tot wijziging van de koninklijke besluiten nrs. 7 en 18 van 27 december 1977 betreffende de belasting over de toegevoegde waarde (1)

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groot.

Gelet op de artikelen 39, § 4, en 40 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, gewijzigd bij de wet van 27 december 1977;

Gelet op het koninklijk besluit nr. 7 van 27 december 1977 met betrekking tot de invoer van goederen voor de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde, inzonderheid op de artikelen 15, 20 en 23, en op de lijsten I en II in bijlage;

Gelet op het koninklijk besluit nr. 18 van 27 december 1977 met betrekking tot de vrijstellingen ten aanzien van de uitvoer van goederen en diensten, op het stuk van de belasting over de toegevoegde waarde, inzonderheid op artikel 15, § 2, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 23 december 1982;

Gelet op het Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, goedgekeurd bij wet van 2 december 1957;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen 69/169/E.E.G. van 28 mei 1969, inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot de vrijstellingen van omzetbelastingen en accijnzen die bij invoer worden geheven in het internationale reizigersverkeer, inzonderheid op artikel 2, gewijzigd bij de richtlijnen van de Raad 78/1032/E.E.G. van 19 december 1978 en 82/443/E.E.G. van 29 juni 1982, op artikel 6, gewijzigd bij de richtlijnen van de Raad 72/230/E.E.G. van 12 juni 1972 en 78/1032/E.E.G. van 19 december 1978, en op artikel 7, gewijzigd bij de richtlijn van de Raad 78/1032/E.E.G. van 19 december 1978;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen 83/182/E.E.G. van 28 maart 1983 betreffende de belastingvrijstellingen bij de tijdelijke invoer van bepaalde vervoermiddelen binnen de Gemeenschap;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen 83/183/E.E.G. van 28 maart 1983 betreffende de belastingvrijstellingen bij definitieve invoer uit een Lid-Staat van persoonlijke goederen door particulieren;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 9 augustus 1980;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat het noodzakelijk is om onverwijld de maatregelen te nemen om zich, vanaf 1 januari 1984, te schikken naar de richtlijnen 78/1032/E.E.G., 82/443/E.E.G., 83/182/E.E.G. en 83/183/E.E.G. van de Raad van de Europese Gemeenschappen;

Overwegende dat aan de afwijking die voor Ierland en Denemarken vervat ligt in artikel 5 van de genoemde richtlijn 78/1032/E.E.G. een einde komt op 31 december 1983 en de door Ierland gevraagde verlenging tot 30 juni 1984 slechts werd toegestaan door de Raad van de Europese Gemeenschappen bij beslissing van 16 december 1983;

(1) Verwijzingen naar het Belgisch Staatsblad: Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, wet van 3 juli 1969, Belgisch Staatsblad van 17 juli 1969.

Wet van 27 december 1977, Belgisch Staatsblad van 30 december 1977.

Koninklijk besluit nr. 7 van 27 december 1977, Belgisch Staatsblad van 31 december 1977.

Koninklijk besluit nr. 18 van 27 december 1977, Belgisch Staatsblad van 31 december 1977.

Koninklijk besluit van 23 december 1982, Belgisch Staatsblad van 29 december 1982.

LOIS, DÉCRETS ET RÈGLEMENTS

MINISTÈRE DES FINANCES

F. 84 — 397

8 FEVRIER 1984. — Arrêté royal modifiant les arrêtés royaux n° 7 et 18 du 27 décembre 1977 relatifs à la taxe sur la valeur ajoutée (1)

BAUDOUIN, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu les articles 39, § 4, et 40 du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, modifiés par la loi du 27 décembre 1977;

Vu l'arrêté royal n° 7 du 27 décembre 1977 relatif aux importations de biens pour l'application de la taxe sur la valeur ajoutée, notamment les articles 15, 20 et 23, et les listes I et II y annexées;

Vu l'arrêté royal n° 18 du 27 décembre 1977 relatif aux exemptions concernant les exportations de biens et de services, en matière de taxe sur la valeur ajoutée, notamment l'article 15, § 2, modifié par l'arrêté royal du 23 décembre 1982;

Vu le Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté économique européenne, approuvé par la loi du 2 décembre 1957;

Vu la directive du Conseil des Communautés européennes 69/169/C.E.E. du 28 mai 1969 concernant l'harmonisation des dispositions législatives, réglementaires et administratives relatives aux franchises des taxes sur le chiffre d'affaires et des accises perçues à l'importation dans le trafic international de voyageurs, notamment l'article 2, modifié par les directives du Conseil 78/1032/C.E.E. du 19 décembre 1978 et 82/443/C.E.E. du 29 juin 1982, l'article 6, modifié par les directives du Conseil 72/230/C.E.E. du 12 juin 1972 et 78/1032/C.E.E. du 19 décembre 1978, et l'article 7, modifié par la directive du Conseil 78/1032/C.E.E. du 19 décembre 1978;

Vu la directive du Conseil des Communautés européennes 83/182/C.E.E. du 28 mars 1983 relative aux franchises fiscales applicables à l'intérieur de la Communauté en matière d'importation temporaire de certains moyens de transport;

Vu la directive du Conseil des Communautés européennes 83/183/C.E.E. du 28 mars 1983 relative aux franchises fiscales applicables aux importations définitives de biens personnels des particuliers en provenance d'un Etat membre;

Vu les lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, notamment l'article 3, § 1er, modifié par la loi du 9 août 1980;

Vu l'urgence;

Considérant qu'il est nécessaire de prendre sans retard des mesures pour se conformer, à partir du 1er janvier 1984, aux directives 78/1032/C.E.E., 82/443/C.E.E., 83/182/C.E.E. et 83/183/C.E.E. du Conseil des Communautés européennes;

Considérant que la dérogation qui, pour l'Irlande et pour le Danemark, est prévue dans l'article 5 de la directive 78/1032/C.E.E. précitée prend fin le 31 décembre 1983 et que la prolongation jusqu'au 30 juin 1984 demandée par l'Irlande n'a été consentie par le Conseil des Communautés européennes que par une décision prise le 16 décembre 1983;

(1) Références au *Moniteur belge* :

Code de la taxe sur la valeur ajoutée, loi du 3 juillet 1969, *Moniteur belge* du 17 juillet 1969.

Loi du 27 décembre 1977, *Moniteur belge* du 30 décembre 1977.

Arrêté royal n° 7 du 27 décembre 1977, *Moniteur belge* du 31 décembre 1977.

Arrêté royal n° 18 du 27 décembre 1977, *Moniteur belge* du 31 décembre 1977.

Arrêté royal du 23 décembre 1982, *Moniteur belge* du 29 décembre 1982.

Op de voordracht van Onze Vice-Eerste Minister en Minister van Financiën,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Artikel 15 van het Koninklijk besluit nr. 7 van 27 december 1977 met betrekking tot de invoer van goederen voor de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde, wordt aangevuld met de volgende leden :

« Voor de toepassing van de bepalingen van deze afdeling moet onder « normale verblijfplaats » worden verstaan, de plaats waar iemand gewoonlijk verblijft, dat wil zeggen gedurende ten minste 185 dagen per kalenderjaar, wegens persoonlijke en beroepsmatige bindingen, of, voor personen zonder beroepsmatige bindingen, wegens persoonlijke bindingen, waaruit nauwe banden tussen hemzelf en de plaats waar hij woont blijken.

De normale verblijfplaats van iemand die zijn beroepsmatige bindingen op een andere plaats heeft dan zijn persoonlijke bindingen en daardoor afwisselend verblijft op verschillende plaatsen gelegen in twee of meer Staten, wordt evenwel geacht zich op dezelfde plaats te bevinden als zijn persoonlijke bindingen, op voorwaarde dat hij daar op geregelde tijden terugkeert. Deze laatste voorwaarde vervalt wanneer de betrokkene in een Staat verblijft voor een opdracht van een bepaalde duur. Het feit dat college wordt gelopen of een school wordt bezocht, houdt niet in dat de normale verblijfplaats wordt verplaatst.

De personen die zich erop beroepen moeten met passende middelen, tot voldoening hetzij van de Administratie der douane en accijnzen hetzij van de administratie die de belasting over de toegevoegde waarde in zijn bevoegdheid heeft, aantonen waar hun normale verblijfplaats is. »

Art. 2. In artikel 20 van hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 2 wordt vervangen door de volgende bepaling :

« § 2. Ten aanzien van de onder letter A van die lijst vermelde goederen, wordt de vrijstelling verleend met inachtneming van de daarin gestelde beperkingen. De voorwaarden voor de toepassing van de vrijstelling worden door of vanwege de Minister van Financiën bepaald. »;

2° een § 3 wordt toegevoegd luidend als volgt :

« § 3. Wat betreft de goederen vermeld onder de letters B en C van die lijst wordt de vrijstelling verleend met inachtneming van de daarin gestelde beperkingen en voorwaarden, en bovendien met inachtneming van de beperkingen en onder de voorwaarden die zijn gesteld door de bepalingen tot regeling van de vrijstelling inzake het invoerrecht, ook al gaat het om goederen die wegens hun aard of hun herkomst of om enige andere reden niet aan invoerrecht onderworpen zijn. ».

Art. 3. Een artikel 23bis, luidend als volgt, wordt in hetzelfde besluit ingevoegd :

« Artikel 23bis. § 1. Gehele vrijstelling van de belasting wordt verleend voor de tijdelijke invoer van personenvervoertuigen — met uitsluiting van bedrijfsvoertuigen —, caravans, pleziervaartuigen, sportvliegtuigen, rijwielen en rijpaarden.

De vrijstelling geldt eveneens voor de normale reservedelen, het normale toebehoren en de normale uitrusting welke met die vervoermiddelen ingevoerd en wederuitgevoerd worden.

De, in dit artikel bedoelde vrijstelling betreft niet de tijdelijke invoer van personenvervoertuigen, caravans, pleziervaartuigen en sportvliegtuigen die niet verkregen of ingevoerd werden onder toepassing van de algemene belastingregels voor de binnenlandse markt van een vreemd land.

§ 2: Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder :

1° « personenvervoertuig », elk voertuig, eventueel met inbegrip van de aanhangwagen ervan, dat geen bedrijfsvoertuig is;

2° « bedrijfsvoertuig », elk voertuig dat op grond van zijn constructietype en zijn uitrusting geschikt en bestemd is voor vervoer, al dan niet tegen betaling, van meer dan negen personen, met inbegrip van de bestuurder, of van goederen, alsmede elk voertuig bestemd voor bijzonder gebruik ander dan vervoer in eigenlijke zin;

3° « beroepsmatig gebruik van een vervoermiddel », het gebruik van dit vervoermiddel voor de rechtstreekse uitoefening van een werkzaamheid tegen betaling of met winst oogmerk;

Sur la proposition de Notre Vice-Premier Ministre et Ministre des Finances,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. L'article 15 de l'arrêté royal n° 7 du 27 décembre 1977 relatif aux importations de biens pour l'application de la taxe sur la valeur ajoutée, est complété par les alinéas suivants :

« Pour l'application des dispositions prévues dans la présente section, il y a lieu d'entendre par « résidence normale », le lieu où une personne demeure habituellement, c'est-à-dire pendant au moins 185 jours par année civile, en raison d'attaches personnelles et professionnelles, ou, dans le cas d'une personne sans attaches professionnelles, en raison d'attaches personnelles révélant des liens étroits entre elle-même et l'endroit où elle habite.

La résidence normale d'une personne dont les attaches professionnelles sont situées dans un lieu différent de celui de ses attaches personnelles et qui, de ce fait, est amenée à séjourner alternativement dans des lieux différents situés dans deux ou plusieurs États, est censée se situer au lieu de ses attaches personnelles, à condition que la personne y retourne régulièrement. Cette condition n'est pas requise lorsque la personne effectue un séjour dans un État pour l'exécution d'une mission d'une durée déterminée. La fréquentation d'une université ou d'une école n'implique pas le transfert de la résidence normale.

La preuve de la résidence normale doit être apportée par les personnes qui l'invoquent, par tous moyens, à la satisfaction soit de l'Administration des douanes et accises, soit de l'Administration qui a la taxe sur la valeur ajoutée dans ses attributions. ».

Art. 2. A l'article 20 du même arrêté sont apportées les modifications suivantes :

1° le § 2 est remplacé par la disposition suivante :

« § 2. En ce qui concerne les biens visés sous la lettre A de cette liste, la franchise est accordée dans les limites qui y sont prévues. Le Ministre des Finances ou son délégué fixent les conditions auxquelles est subordonnée la franchise. »;

2° il est ajouté un § 3 rédigé comme suit :

« § 3. En ce qui concerne les biens visés aux lettres B et C de cette liste, la franchise est accordée dans les limites et aux conditions qui y sont prévues et, en outre, dans les limites et aux conditions qui sont fixées par les dispositions réglant les franchises en matière de droit d'entrée, même lorsqu'il s'agit de biens qui ne sont pas passibles de ces droits en raison de leur nature, de leur provenance ou pour tout autre motif. ».

Art. 3. Un article 23bis, rédigé comme suit, est inséré dans le même arrêté :

« Article 23bis. § 1er. Franchise totale de la taxe est accordée lors de l'importation temporaire de véhicules de tourisme — à l'exclusion des véhicules utilitaires —, de caravanes, de bateaux de plaisance, d'avions de tourisme, de vélocipèdes et de chevaux de selle.

La franchise s'étend aux pièces de rechange, accessoires et équipements normaux importés avec les moyens de transport et réexportés avec ceux-ci.

La franchise visée au présent article ne concerne pas les importations temporaires des véhicules de tourisme, des caravanes, des bateaux de plaisance, des avions de tourisme et des vélocipèdes qui n'ont pas été acquis ou importés aux conditions générales d'imposition du marché intérieur d'un pays étranger.

§ 2. Pour l'application du présent article, on entend par :

1° « véhicule de tourisme », tout véhicule routier, y compris éventuellement sa remorque, autre que les véhicules utilitaires;

2° « véhicule utilitaire », tout véhicule routier qui, d'après son type de construction et son équipement, est apte et destiné aux transports avec ou sans rémunération de plus de neuf personnes, y compris le conducteur, ou de marchandises, ainsi que tout véhicule routier à usage autre que le transport proprement dit;

3° « usage professionnel d'un moyen de transport », l'utilisation de ce moyen de transport en vue de l'exercice direct d'une activité rémunérée ou ayant un but lucratif;

4° « commercieel gebruik van een vervoermiddel », het gebruik ervan voor het vervoer van personen tegen betaling, beloning of ander materieel voordeel, of voor het industrieel of commercieel vervoer van goederen, al dan niet tegen betaling;

5° « persoonlijk gebruik », elk ander dan beroepsmatig of commercieel gebruik;

6° « voertuig verkregen of ingevoerd onder toepassing van de algemene belastingregels voor de binnenlandse markt van een land », elk voertuig waarvan in dat land de belasting over de toegevoegde waarde of een soortgelijke belasting, die niet vatbaar is voor teruggaaf, werd geheven of waarvoor, op grond van de in dat land van kracht zijnde fiscale wetgeving, de belasting over de toegevoegde waarde of een soortgelijke belasting niet verschuldigd was. Als te hebben voldaan aan de algemene belastingregels voor de binnenlandse markt van een land worden evenwel aangemerkt de voertuigen verkregen of ingevoerd in dat land met vrijstelling van alle belastingen in het kader van de voorrechten verleend aan :

- diplomatieke zendingen en consulaire posten en hun leden,
- internationale organismen en hun leden,
- de krijgsmachten van de Staten toegetreden tot het Noord-Atlantisch Verdrag, andere dan de Belgische krijgsmacht, en aan hun leden;

7° « binnenlands vervoer », elk vervoer dat begint en eindigt in België, zelfs als het over buitenlands grondgebied loopt;

8° « tussenpersoon in de handel », de commerciële agenten, handelsvertegenwoordigers, makelaars, commissionairs, organisatoren van verkopen bij opbod in het groot, reizigers, handelsreizigers en elke andere persoon die gelijkaardige werkzaamheden uitoefent.

§ 3. De vrijstelling wordt verleend voor een al dan niet ononderbroken duur van niet meer dan zes maanden per tijdvak van twaalf maanden voor de personenvoertuigen, caravans, pleziervaartuigen, sportvliegtuigen en rijwielen die tijdelijk worden ingevoerd door personen die hun normale verblijfplaats in het buitenland hebben en die door hen bezigd worden voor hun persoonlijk gebruik.

Deze vervoermiddelen mogen in België niet worden overgedragen, noch verhuurd noch uitgeleend aan een persoon die hier te lande zijn normale verblijfplaats heeft.

Personenvoertuigen die toebehoren aan een verhuuronderneming met exploitatiezetel in het buitenland, kunnen evenwel met het oog op hun wederuitvoer worden wederverhuurd, indien zij zich in het land bevinden ingevolge de uitvoering van een huurovereenkomst die hier te lande is verstrekt en op voorwaarde dat zij wederuitgevoerd worden uiterlijk bij het verstrijken van de dag die volgt op de dag waarop zij ter beschikking van de huurder werden gesteld, indien deze laatste zijn normale verblijfplaats in België heeft. Zij mogen ook naar het land van de plaats van de oorspronkelijke huur worden teruggebracht door een personeelslid van de verhuuronderneming, ook als dit personeelslid zijn normale verblijfplaats in België heeft.

§ 4. De vrijstelling wordt verleend voor een al dan niet ononderbroken duur van zeven maanden of zes maanden per tijdvak van twaalf maanden, naargelang de invoer geschiedt door een tussenpersoon in de handel dan wel door om het even welke andere persoon, voor de personenvoertuigen die tijdelijk worden ingevoerd door personen die hun normale verblijfplaats in het buitenland hebben en die door hen bezigd worden voor beroepsmatig gebruik.

In geval van ernstige twijfel betreffende de normale verblijfplaats van de gebruiker, wordt de tijdelijke vrijstelling afhankelijk gemaakt van het storten van een borgsom, die moet terugbetaald worden binnen twee maanden te rekenen vanaf het tijdstip waarop afdoende bewijzen worden geleverd. Het bedrag van de borgsom mag in geen geval lager zijn dan het bedrag van de eventueel verschuldigde belasting.

§ 5. De vrijstelling wordt verleend voor onbepaalde duur bij de tijdelijke invoer van een personenvoertuig door een persoon die dat voertuig gebruikt voor de weg die hij regelmatig aflegt om zich van zijn normale verblijfplaats in het buitenland naar de arbeidsplaats van de onderneming en terug te begeven.

§ 6. De vrijstelling wordt verleend voor de duur van de studies bij de tijdelijke invoer van een personenvoertuig door een student die zijn normale verblijfplaats in het buitenland heeft en die in België verblijft uitsluitend om er te studeren.

4° « usage commercial d'un moyen de transport », son utilisation aux fins de transport de personnes moyennant rémunération, prime ou autres avantages matériels, ou aux fins de transport industriel ou commercial de marchandises avec ou sans rémunération;

5° « usage privé », tout usage autre que professionnel ou commercial;

6° « véhicule acquis ou importé aux conditions générales d'imposition du marché intérieur d'un pays », tout véhicule pour lequel la taxe sur la valeur ajoutée ou un impôt analogue, non sujet à restitution, a été payé dans ce pays, ou pour lequel la taxe sur la valeur ajoutée ou un impôt analogue n'était pas dû sur la base de la législation fiscale en vigueur dans ce pays. Soit toutefois considérés comme ayant satisfait aux conditions générales d'imposition du marché intérieur d'un pays, les véhicules acquis ou importés dans ce pays, en exemption de toute taxe dans le cadre des privilèges accordés :

- aux missions diplomatiques et postes consulaires et à leurs membres,
- aux organismes internationaux et à leurs membres,
- aux forces des Etats parties au Traité de l'Atlantique Nord autres que les forces belges, et à leurs membres;

7° « transport intérieur », tout transport qui débute et qui prend fin en Belgique même en passant par l'étranger;

8° « intermédiaire de commerce », les agents commerciaux, représentants de commerce, courtiers, commissionnaires, organisateurs de vente aux enchères en gros, commis-voyageurs, voyageurs de commerce et toute autre personne qui exerce des activités similaires.

§ 3. La franchise est accordée pour une durée continue ou non qui n'excède pas six mois par période de douze mois, pour les véhicules de tourisme, caravanes, bateaux de plaisance, avions de tourisme et vélocipèdes qui sont importés temporairement par des personnes ayant leur résidence normale à l'étranger et qui sont utilisés par elles à leur usage privé.

Ces moyens de transport ne peuvent être ni cédés, ni loués en Belgique ni prêtés à une personne ayant sa résidence normale dans le pays.

Toutefois les véhicules de tourisme appartenant à une entreprise de location ayant son siège d'exploitation à l'étranger, peuvent être redonnés en location en vue de leur réexportation, s'ils se trouvent dans le pays à la suite de l'exécution d'un contrat de location qui s'y est terminé et à la condition qu'ils soient réexportés au plus tard à l'expiration du jour suivant leur mise à disposition du locataire si celui-ci a sa résidence normale en Belgique. Ils peuvent également être ramenés dans le pays du lieu d'origine de location par un employé de l'entreprise de location, même si cet employé a sa résidence normale en Belgique.

§ 4. La franchise est accordée pour une durée continue ou, non de sept mois ou de six mois par période de douze mois suivant que l'importation est effectuée par un intermédiaire de commerce ou par toute autre personne, pour les véhicules de tourisme importés temporairement par des personnes ayant leur résidence normale à l'étranger et utilisés par elles pour leur usage professionnel.

En cas de doute sérieux sur le lieu de résidence normale de l'utilisateur, l'importation temporaire est soumise au versement d'une caution qui doit être remboursée dans un délai de deux mois à compter de la présentation de preuves suffisantes. Le montant de la caution ne peut en aucun cas être inférieur au montant de la taxe éventuellement exigible.

§ 5. La franchise est accordée pour une durée illimitée à l'importation temporaire d'un véhicule de tourisme par une personne qui l'utilise pour effectuer régulièrement le trajet de sa résidence normale située à l'étranger au lieu de travail de l'entreprise et en revenir.

§ 6. La franchise est accordée pour la durée des études à l'importation temporaire d'un véhicule de tourisme par un étudiant qui a sa résidence normale à l'étranger et qui séjourne en Belgique à la seule fin d'y poursuivre ses études.

§ 7. De vrijstelling wordt verleend voor een duur van drie maanden bij de tijdelijke invoer van rijaarden die het Belgisch grondgebied binnenkomen met het oog op en/of tijdens door hun ruiters gemaakte trektochten. De vrijstelling moet uiterlijk op de dag van de tijdelijke invoer worden aangevraagd bij een douanekantoor tijdens de normale openingsuren van dit kantoor voor goederenverkeer. Indien de vrijstelling vóór de tijdelijke invoer wordt aangevraagd, dan kan de ruiter worden vrijgesteld van de verplichting om via een grenspost het Belgisch grondgebied binnen te komen.

De vrijstelling wordt geweigerd indien de tijdelijke invoer van paarden met vervoermiddelen geschiedt door personen die hun normale verblijfplaats in België hebben.

De rijaarden mogen bovendien niet voor andere doeleinden dan de trektocht worden gebruikt.

§ 8. De in de §§ 4 tot 6 bedoelde vrijstellingen zijn afhankelijk van de volgende voorwaarden :

1° het ingevoerde voertuig moet verkregen of ingevoerd zijn onder toepassing van de algemene belastingregels voor de binnenlandse markt van het land van de normale verblijfplaats van de gebruiker of van het land waar zich de exploitatiezetel bevindt van de onderneming waarin de gebruiker is tewerkgesteld;

2° het ingevoerde voertuig mag niet worden gebruikt om in België binnenlands vervoer voor commerciële doeleinden te verrichten.

§ 9. De vervoermiddelen waarvoor de vrijstellingen bedoeld in de §§ 4 tot 7 worden verleend mogen niet worden overgedragen noch in huur worden gegeven, noch aan derden worden uitgeleend.

§ 10. De termijnen bepaald in dit artikel, met uitzondering van de termijn bedoeld in § 7, kunnen worden verlengd voor een duur die zes maanden niet mag overtreffen, op voorwaarde dat de gebruiker daartoe een uitdrukkelijke aanvraag bij de Administratie der douane en accijnzen indient vóór het verstrijken van genoemde termijnen.

Wanneer de gebruiker van het tijdelijk ingevoerde vervoermiddel hier te lande verblijft voor de uitvoering van een opdracht van een bepaalde duur, dan kunnen evenwel voornoemde termijnen verlengd worden gedurende de tijd nodig voor de uitvoering van die opdracht.

De Minister van Financiën of zijn afgevaardigde bepalen de perken en de voorwaarden waaraan de verlenging van de termijnen wordt onderworpen.

§ 11. De Minister van Financiën of zijn afgevaardigde kunnen goedvinden, onder de voorwaarden die zij vaststellen, dat tijdelijke vrijstelling van de belasting wordt verleend voor de invoer en het gebruik in België, door een persoon die er zijn normale verblijfplaats heeft, van een personenvoertuig toebehorend aan zijn werkgever, gevestigd in het buitenland, die er het voertuig heeft verkregen of ingevoerd onder toepassing van de algemene belastingregels voor de binnenlandse markt en die het voertuig daar heeft laten registreren. »

Art. 4. De lijst I, gevoegd bij hetzelfde besluit, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« LIJST I

Lijst van de goederen die definitief kunnen worden ingevoerd met vrijstelling van de belasting bij toepassing van artikel 20 van het besluit.

Voor de toepassing van het bepaalde in deze lijst worden als « persoonlijke goederen » aangemerkt de goederen die dienen voor het persoonlijk gebruik van de belanghebbenden of voor de behoeften van hun huishouden. Uit de aard of hoeveelheid van deze goederen mag niet afgeleid kunnen worden dat aan de invoer commerciële overwegingen ten grondslag liggen, noch dat zij bestemd zijn voor een werkzaamheid van fabrikant, handelaar of dienstverrichter. Draagbare instrumenten voor kunsten en ambachten die de belanghebbende nodig heeft voor de uitoefening van zijn beroep zijn evenwel ook persoonlijke goederen.

A. Persoonlijke goederen van particulieren ingevoerd uit een Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap.

1° Persoonlijke goederen ingevoerd door een particulier die zijn normale verblijfplaats van een Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap naar België overbrengt.

2° Meubilair uit een Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap ingevoerd door een particulier voor het meubileren van een tweede verblijfplaats in België.

§ 7. La franchise est accordée pour une durée de trois mois, à l'importation temporaire de chevaux de selle qui pénètrent sur le territoire belge en vue et/ou au cours de randonnées effectuées par leurs cavaliers. La franchise doit être demandée au plus tard le jour de l'importation temporaire auprès d'un bureau de douane pendant les heures normales d'ouverture de ce bureau au trafic des marchandises. Si elle est demandée avant l'importation temporaire, le cavalier peut être dispensé de l'obligation d'entrer sur le territoire belge par un poste frontière.

La franchise est refusée à l'importation temporaire effectuée par des personnes ayant leur résidence normale en Belgique, de chevaux placés à bord de moyens de transport.

En outre, les chevaux de selle ne peuvent servir à d'autres fins que la randonnée.

§ 8. Les franchises visées aux §§ 4 à 6 sont subordonnées aux conditions suivantes :

1° le véhicule importé doit avoir été acquis ou importé aux conditions générales d'imposition du marché intérieur du pays de la résidence normale de l'utilisateur ou du pays du siège d'exploitation de l'entreprise dans laquelle l'utilisateur est employé;

2° le véhicule importé ne peut être utilisé pour effectuer en Belgique des transports intérieurs à usage commercial.

§ 9. Les moyens de transport bénéficiant de franchises visées aux §§ 4 à 7 ne peuvent être ni cédés, ni donnés en location, ni prêtés à un tiers.

§ 10. Les délais fixés au présent article, à l'exception du délai prévu au § 7, peuvent être prolongés pour une durée qui ne peut excéder six mois, pour autant que l'utilisateur en fasse la demande expresse à l'Administration des douanes avant l'expiration desdits délais.

Toutefois, lorsque l'utilisateur du moyen de transport importé temporairement, se trouve dans le pays pour l'exécution d'une mission d'une durée déterminée, les délais précités peuvent être prolongés pendant le temps nécessaire à l'exécution de la mission.

Le Ministre des Finances ou son délégué fixent les limites et les conditions auxquelles sont subordonnées les prolongations de délai.

§ 11. Le Ministre des Finances ou son délégué peuvent prévoir, aux conditions qu'ils déterminent, l'importation et l'utilisation en Belgique, en franchise temporaire de la taxe, par une personne y ayant sa résidence normale, d'un véhicule de tourisme appartenant à son employeur, établi à l'étranger, qui l'y a acquis ou importé aux conditions générales d'imposition du marché intérieur et qui l'y a fait immatriculer. »

Art. 4. La liste I, annexée au même arrêté, est remplacée par la disposition suivante :

« LISTE I

Liste des biens qui peuvent être importés définitivement en franchise de la taxe par application de l'article 20 de l'arrêté.

Sont considérés comme « biens personnels », pour l'application des dispositions de la présente liste, les biens affectés à l'usage personnel des intéressés ou aux besoins de leur ménage. Ces biens ne doivent traduire, par leur nature ou leur quantité, aucune préoccupation d'ordre commercial, ni être destinés à une activité de producteur, de commerçant ou de prestataire de services. Toutefois, constituent également des biens personnels les instruments portables d'arts mécaniques ou libéraux nécessaires à l'exercice de la profession de l'intéressé.

A. Biens personnels appartenant à des particuliers en provenance d'un Etat membre de la Communauté Economique Européenne.

1° Les biens personnels importés par un particulier qui transfère sa résidence normale d'un Etat membre de la Communauté Economique Européenne vers la Belgique.

2° Le mobilier importé d'un Etat membre de la Communauté Economique Européenne par un particulier afin de meubler une résidence secondaire en Belgique.

De vrijstelling wordt ook verleend voor invoer van meubilair naar de normale verblijfplaats of naar een andere tweede verblijfplaats ten gevolge van het verlaten van een tweede verblijfplaats die de belanghebbende heeft in de Europese Economische Gemeenschap.

3° a) Persoonlijke goederen die toebehoren aan iemand die zijn normale verblijfplaats van een Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap naar België overbrengt ter gelegenheid van zijn huwelijk.

b) Gewoonlijk ter gelegenheid van een huwelijk aangeboden geschenken die door personeel, die hun normale verblijfplaats in een ander land dan België hebben, worden gezonden aan een persoon bedoeld onder letter a) hierboven. De vrijstelling wordt slechts verleend voor de geschenken waarvan de waarde niet meer bedraagt dan 45 000 frank.

4° a) Persoonlijke goederen van een erfzater die zich in een Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap bevinden en door erfopvolging worden verworven door een particulier die ze in België invoert waar hij zijn normale verblijfplaats of een tweede verblijfplaats heeft.

b) Persoonlijke goederen van een erfzater die zich in de Europese Economische Gemeenschap bevinden en door erfopvolging bij testament worden verworven door een rechtspersoon die een activiteit zonder winst oogmerk uitoefent en in België is gevestigd.

B. Goederen van particulieren ingevoerd uit landen buiten de Europese Economische Gemeenschap.

1° Verhuisgoederen, voor zover ze uit gebruikte goederen bestaan; geen vrijstelling wordt verleend voor verbruiksgoederen en bedrijfsvoorraad.

De vrijstelling is afhankelijk van de voorwaarde dat van de ingevoerde goederen een verbruiksbelasting werd geheven en dat die belasting niet vatbaar is voor teruggaaf, of dat ze op grond van de in het land van herkomst van kracht zijnde wetgeving niet verschuldigd was voor de goederen die de belanghebbende aldaar heeft verworven onder de op de binnenlandse markt algemeen geldende belastingregelingen.

2° Huwelijksuitzetten en huwelijksgeschenken bestemd voor een buiten de Europese Economische Gemeenschap gevestigde persoon die met een ingezetene van België in het huwelijk treedt en zich hier te lande komt vestigen op voorwaarde dat die persoon komt uit een Staat die aan België een overeenkomstige vrijstelling verleent; geen vrijstelling wordt verleend voor verbruiksgoederen, bedrijfsuitrusting en bedrijfsvoorraad, noch voor huwelijksgeschenken waarvan de waarde meer dan 45 000 frank bedraagt.

Voor de huwelijksuitzetten is de vrijstelling afhankelijk van de voorwaarde dat van de ingevoerde goederen een verbruiksbelasting werd geheven en dat die belasting niet vatbaar is voor teruggaaf, of dat ze op grond van de in het land van herkomst van kracht zijnde wetgeving niet verschuldigd was voor de goederen die de belanghebbende aldaar heeft verworven onder de op de binnenlandse markt algemeen geldende belastingregelingen.

3° Gebruikte goederen van een erfzater die zich in een land buiten de Europese Economische Gemeenschap bevinden en door erfopvolging worden verworven door een ingezetene van België; de vrijstelling geldt niet voor verbruiksgoederen, bedrijfsuitrusting of bedrijfsvoorraad.

C. Andere goederen dan die bedoeld onder A en B.

1° Provisie en scheepsbehoeften aan boord van binnenkomende schepen die geen woonschepen zijn; provisie aanwezig in treinen in internationaal verkeer en in luchtvaartuigen van lijndiensten in internationaal verkeer; brandstoffen en smeermiddelen aanwezig in binnenkomende vervoermiddelen en bestemd voor de voortdrijving of de smering daarvan. De vrijstelling wordt verleend onverminderd de toepassing van artikel 42 van het Wetboek, en enkel voor de hoeveelheden die inzake invoerrecht met vrijstelling kunnen worden toegelaten voor het verbruik in België.

2° Monsters en stalen met een onbeduidende waarde welke uitsluitend kunnen dienen om bestellingen op te nemen van in te voeren goederen of om bestellingen te doen van uit te voeren goederen, van dezelfde soort als de ingevoerde goederen.

3° Catalogi, prijscouranten en ander handelsdrukkerij, op naam van een in het buitenland gevestigde onderneming, welke per geadresseerde in geringe hoeveelheden worden ingevoerd.

4° Kleding, beddelinnen, dekens, onmisbare voedingsmiddelen, geneesmiddelen en speelgoed, indien wordt aangetoond dat ze zijn geschonken aan liefdadigheidsinstellingen met algemeen karakter om door die instellingen kosteloos te worden uitgedeeld aan de bevolking of om door hen kosteloos ter beschikking te worden gesteld van soortgelijke instellingen.

La franchise est également accordée dans le cas d'importation de mobilier vers la résidence normale ou vers une autre résidence secondaire à la suite de l'abandon d'une résidence secondaire située dans la Communauté Economique Européenne.

3° a) Les biens personnels appartenant à une personne qui transfère sa résidence normale d'un Etat membre de la Communauté Economique Européenne en Belgique à l'occasion de son mariage.

b) Les cadeaux habituellement offerts à l'occasion du mariage qui sont adressés à une personne visée sous la lettre a) ci-dessus par des personnes ayant leur résidence normale dans un pays autre que la Belgique. La franchise ne s'applique toutefois qu'aux cadeaux dont la valeur ne dépasse pas 45 000 francs.

4° a) Les biens personnels d'un de cujus se trouvant dans un Etat membre de la Communauté Economique Européenne qu'un particulier acquiert par voie successorale et que ce particulier importe en Belgique où il a sa résidence normale ou une résidence secondaire.

b) Les biens personnels d'un de cujus se trouvant dans un Etat membre de la Communauté Economique Européenne recueillis par voie de succession testamentaire par une personne morale établie en Belgique et exerçant une activité sans but lucratif.

B. Biens appartenant à des particuliers en provenance de pays situés en dehors de la Communauté Economique Européenne.

1° Les objets de déménagement, pour autant qu'il s'agisse de biens usagés; aucune franchise n'est accordée pour les produits de consommation et les stocks commerciaux et industriels.

La franchise est subordonnée à la condition que les biens importés aient été soumis à une taxe à la consommation et que cette taxe ne soit pas sujette à restitution ou qu'elle n'était pas due sur la base de la législation en vigueur dans le pays de provenance, pour les biens que l'intéressé a acquis dans ce pays aux conditions générales d'imposition du marché intérieur.

2° Les trousseaux et les cadeaux de mariage destinés à une personne établie en dehors de la Communauté Economique Européenne, qui épouse un habitant de la Belgique et qui vient s'établir dans le pays, pour autant que cette personne vienne d'un Etat qui accorde une franchise correspondante à la Belgique; aucune franchise n'est accordée pour les produits de consommation, le matériel d'équipement et les stocks commerciaux et industriels ni pour les cadeaux de mariage dont la valeur dépasse 45 000 francs.

Pour les trousseaux de mariage, la franchise est subordonnée à la condition que les biens importés aient été soumis à une taxe à la consommation et que cette taxe ne soit pas sujette à restitution ou qu'elle n'était pas due sur la base de la législation en vigueur dans le pays de provenance, pour les biens que l'intéressé a acquis dans ce pays aux conditions générales d'imposition du marché intérieur.

3° Les objets usagés se trouvant dans un pays situé en dehors de la Communauté Economique Européenne échus en héritage à un habitant du pays; la franchise ne s'applique pas aux produits de consommation, au matériel d'équipement et aux stocks commerciaux et industriels.

C. Biens autres que ceux visés sous A et B.

1° Les provisions et fournitures se trouvant à bord des navires et bateaux à l'entrée, non compris les habitations flottantes; les provisions se trouvant à bord des trains en service international et des aéronefs assurant le service de lignes régulières internationales; les combustibles et lubrifiants importés avec des moyens de transport et destinés à la propulsion ou au graissage de ceux-ci. Sans préjudice de l'application de l'article 42 du Code, la franchise est limitée aux quantités qui, en matière de droits d'entrée, peuvent être admises pour la consommation en Belgique.

2° Les échantillons de valeur négligeable qui ne peuvent servir qu'à la recherche de commandes de biens à importer ou pour passer des commandes de biens à exporter, de même espèce que les biens importés.

3° Les catalogues, prix-courants et notices commerciales, au nom d'une entreprise établie à l'étranger, qui sont importés en petites quantités pour chaque destinataire.

4° Les vêtements, linge de lit, couvertures, denrées alimentaires de première nécessité, médicaments et jouets, lorsqu'il est établi qu'ils sont reçus en don par des organisations philanthropiques d'intérêt général pour être distribués gratuitement par elles à la population ou pour être mis gratuitement par elles à la disposition d'organisations similaires.

5° Goederen die, in verband met hun bijzondere aard of bestemming, voor de toepassing van de vrijstelling inzake invoerrecht geacht kunnen worden voor het handelsverkeer van geen betekenis te zijn.

6° Verhuisboedels van organisaties en bedrijven voor zover ze uit gebruikte goederen bestaan; geen vrijstelling wordt verleend voor verbruiksgoederen en bedrijfsvoorraad.

Ten aanzien van automobielen vindt de vrijstelling slechts toepassing indien de belanghebbende bewijst dat van die automobielen een verbruiksbelasting werd geheven en dat die belasting niet vatbaar is voor terugaaf, of dat ze op grond van de in het land van herkomst van kracht zijnde wetgeving niet verschuldigd was voor de goederen die de belanghebbende aldaar heeft verworven onder de op de binnenlandse markt algemeen geldende belastingregelingen.

7° Doodkisten en urnen, waarin lijken of as van verbrande lijken, benevens de daarmee ingevoerde bloemen en versieringen.

8° Vruchten en gewassen, gewonnen op landerijen, gelegen in het buitenland in de nabijheid van de grens en in gebruik bij hier te lande gevestigde personen.

9° Goederen die door overheidsdiensten of door organisaties welke erkend zijn door de bevoegde instanties worden ingevoerd om:

a) hetzij gratis te worden verstrekt aan de slachtoffers van rampen op het grondgebied van één of meer Lid-Statens van de Europese Economische Gemeenschap;

b) hetzij gratis ter beschikking te worden gesteld van die slachtoffers, doch daarbij eigendom blijven van de betrokken diensten of organisaties.

Voor de vrijstelling kunnen eveneens die goederen in aanmerking komen die door hulpeenheden worden ingevoerd om hun behoeften te dekken gedurende de duur van hun bijstand.

10° Goederen die worden ingevoerd om:

a) hetzij proeven te ondergaan die tot doel hebben de samenstelling, kwaliteit en andere technische kenmerken van die goederen vast te stellen;

b) hetzij te worden onderworpen aan proeven die tot doel hebben vast te stellen of met behulp van materieel, dat inzake invoerrecht als communautair materieel wordt aangemerkt, de bewerking of verwerking van dergelijke goederen onder de vereiste voorwaarden kan plaatsvinden.

De goederen moeten bij die proeven volledig worden verbruikt of teloorgaan. Is dit niet het geval, dan is de vrijstelling geheel of gedeeltelijk overeenkomstig de inzake invoerrecht geldende regeling. »

Art. 5. In de lijst II, 2°, gevoegd bij hetzelfde besluit, worden tussen de woorden « Vervoermiddelen » en « , alsmede de wisselstukken, ... » de woorden « — met uitsluiting van de vervoermiddelen bedoeld in artikel 23bis, § 1, van het besluit — » ingevoegd.

Art. 6. In de lijst II, 6°, gevoegd bij hetzelfde besluit, worden de woorden « in 1° van lijst I » vervangen door de woorden « in lijst I, C, ».

Art. 7. Artikel 15, § 2, 2°, c, van het koninklijk besluit nr. 18 van 27 december 1977 met betrekking tot de vrijstellingen ten aanzien van de uitvoer van goederen en diensten, op het stuk van de belasting over de toegevoegde waarde, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 23 december 1982, wordt opgeheven.

Art. 8. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1984.

Art. 9. Onze Vice-Eerste Minister en Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 8 februari 1984.

BOUDEWIJN

Van Koningswege:

De Vice-Eerste Minister en Minister van Financiën,

W. DE CLERCQ

5° Les biens qui, eu égard à leur nature ou à leur destination spéciale, peuvent, pour l'application de la franchise en matière de droits d'entrée, être considérés comme étant sans importance pour le trafic commercial.

6° Les objets de déménagement des organismes et des entreprises pour autant qu'il s'agisse de biens usagés; aucune franchise n'est accordée pour les produits de consommation et les stocks commerciaux et industriels.

Pour les voitures automobiles, la franchise est subordonnée à la preuve à fournir par l'intéressé que ces voitures ont été soumises à une taxe à la consommation et que cette taxe ne soit pas sujette à restitution ou qu'elle n'était pas due sur la base de la législation en vigueur dans le pays de provenance, pour les biens que l'intéressé a acquis dans ce pays aux conditions générales d'imposition du marché intérieur.

7° Les cercueils contenant des corps et les urnes contenant des cendres de corps incinérés, ainsi que les fleurs et les autres objets servant à orner les cercueils et urnes et importés avec ceux-ci.

8° Les fruits et productions du sol récoltés sur des terres qui sont situées à l'étranger, à proximité de la frontière, et qui sont exploitées par des personnes établies dans le pays.

9° Les biens importés par des organismes publics ou par des organismes agréés par les autorités compétentes en vue:

a) soit d'être distribués gratuitement à des victimes de catastrophes affectant le territoire d'un ou de plusieurs Etats membres de la Communauté Economique Européenne;

b) soit d'être mis gratuitement à la disposition de ces victimes, tout en restant la propriété des services ou organismes considérés.

Les biens importés par les unités de secours pour couvrir leurs besoins pendant la durée de leur intervention, peuvent également être admis à bénéficier de la franchise.

10° Les biens qui sont importés en vue:

a) soit de subir des essais ayant pour but de déterminer leur composition, leur qualité ou leurs caractéristiques techniques;

b) soit d'être soumis à des essais destinés à établir si un matériel qui, en matière de droits d'entrée, est considéré comme matériel communautaire, est en mesure d'effectuer l'ouvrage ou la transformation de tels biens dans les conditions requises.

Les biens doivent être entièrement consommés ou détruits au cours des essais. S'ils ne le sont pas, la franchise est totale ou partielle selon les règles applicables en matière de droits d'entrée. »

Art. 5. Dans la liste II, 2°, annexée au même arrêté, les mots « — à l'exclusion des moyens de transport visés à l'article 23bis, § 1er, de l'arrêté — » sont insérés entre les mots « Les moyens de transport » et « , ainsi que les pièces ... ».

Art. 6. Dans la liste II, 6°, annexée au même arrêté, les mots « à la liste I » sont remplacés par les mots « à la liste I, C, ».

Art. 7. L'article 15, § 2, 2°, c, de l'arrêté royal n° 18 du 27 décembre 1977 relatif aux exemptions concernant les exportations de biens et de services, en matière de taxe sur la valeur ajoutée, modifié par l'arrêté royal du 23 décembre 1982, est abrogé.

Art. 8. Le présent arrêté produit ses effets le 1er janvier 1984.

Art. 9. Notre Vice-Premier Ministre et Ministre des Finances est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 8 février 1984.

BAUDOUIN

Par le Roi:

Le Vice-Premier Ministre et Ministre des Finances,

W. DE CLERCQ